

Покварената частъ на надписа може да се възстанови само по догадки, въ свързка съ запазената частъ и историческитѣ вести за pokrъщането на Бориса. Така полувъзстановенъ, надписътъ ще се чете и преведе:

1. . . . ἐβαπτί-	 покръсти
2. στή δ' ἄρχων	се князътъ
3. Βουλγ[α]ρίας	на България
4. Βορέης δ' μετο-	Борисъ, преиме-
5. νομασθεὶς	нуванъ
6. Μιχαήλ συν	Михаилъ, (заедно) съ
7. τῷ ἐκ Θε(ο)ῦ δε-	отъ Бога да-
8. δομένῳ αὐ-	дения не-
9. τῷ ἔθνει. ἔ-	му народъ, (въ) го-
10. τοὺς. ς τ ο δ.	дина 6374 (= 866).

Покръщането на Бориса тукъ е посочено въ 6374 г. отъ създаване мира, което отговаря на септемврийска година отъ Р. Хр. 866, държеща отъ 1 септемврий 865 г. до 31 августъ 866 г. Понеже нито единъ гръцки или латински съвремененъ изворъ не посочва изрично датата на кръщението, свидетелството на нашия паметникъ е отъ първостепенно значение. Само известието въ Бертинския лѣтописъ дава да се разбере, че кръщението на Бориса е било замилено въ 865 г., а извършено презъ следната година. Тамъ, подъ 866 година, четемъ: „Българскиятъ князь, който презъ предходната (т. е. 865) година, по божие вдъхновение, а сжщо и по внушение отъ (нѣкои) знакове и бедствия у неговия народъ, обмисляше да стане християнинъ, прие (сега) светото кръщение“ (Sub a. 866: Rex Bulgarorum, qui precedente anno, Deo inspirante et signis atque afflictionibus in populo regni sui monente, christianus fieri meditatus fuerat, sacrum baptismum suscepit) Въ пълно съгласие съ надписа въ Балши се намира и единственото старобългарско известие за датата на Борисовото кръщение. То е свидетелството на Борисовия братанецъ Тудора Доксовъ, отъ 907 г., запазено по руски преписъ: *сеи же Борисъ Болгары крѣтилъ ѣ в лѣ ѣтхъ вѣхти* (Срв. Горскій и Невоструевъ, пом. съч., II, 2, стр. 33).